

fleste af dem, og der er i denne Fart ringe eller ingen Brug for saadanne paa videnskabelige Jagttagelser byggede Manipulationer som f. Eks. astronomiske Observationer. For ikke at opholde det høje Tings Tid skal jeg i Stedet for at nævne, hvad man lærer ved Styrmandseksamen, indskrænke mig til at henvise ærede Medlemmer til at undersøge, hvad der i Udvalgsbetænkningen er sagt i saa Henseende. Man vil der finde, at der allerede til Styrmandseksamen læres alt, hvad der kan være fornødent for at finde Vej med et Skib i hjemlig Fart med de Midler, jeg her har nævnt.

Mindretallet støtter dog ikke sin Opfattelse af dette Forhold alene paa det her nævnte. Vi støtter den tillige paa den Omstændighed, at Styrmandseksamen i Fremtiden vil blive næsten ganske den samme Eksamen som den nuværende Styrmandseksamen, og hidtil har denne Eksamen, bortset fra Udvandrerfart, berettiget sin Indehaver til at være Fører af ethvert Skib i enhver Fart, altsaa i Fart over hele Jorden. Men naar dette hidtil har været Tilfældet, nærer Mindretallet ikke nogen som helst Betænkelighed ved at tillade en Mand med den nævnte Uddannelse at føre enhver Baad i de hjemlige Farvande. Vi støtter os imidlertid paa mere endnu. Vi støtter os nemlig paa, at det Udvalg, der har været nedsat i 1911 til Overvejelse af disse Spørgsmaal, netop i Henseende til Sikkerhed paa Søen, har udtalt følgende: „Med Hensyn til Omfanget af disse Krav“ — altsaa Kravene til en Skibsfører — „har der i Udvalget hersket fuld Enighed om, at det i Overensstemmelse med de af Kommissionen af 1886 fremdragne Synspunkter bør kræves, at Navigatørerne er udrustede til at kunne føre Skib over Søen med fuld Sikkerhed for Menneskeliv, Ladninger og de mødende Fartøjer, og at deres Uddannelse derfor bør sætte dem i Stand til at fyldestgøre disse Krav, i hvilken Henseende de i den nuværende Styrmandseksamenslov af 1892 stillede Fordringer til Navigatørernes teoretiske Uddannelse i de nautiske Fag i alt væsentligt maa anses for fyldestgørende.“ Jeg tillader mig at understrege, at det, der i denne Kommissionsudtalelse betegnes som „i alt væsentligt fyldestgørende“, er Kravene, Fordringerne, og at den Fordring, der hidtil har været stillet til en Navigatør, kun var denne, at han skulde have bestaaet Styrmandseksamen, ikke den anden fuldstændig frivillige, udvidede Styrmandseksamen.

Naar Mindretallet har været saa betænkeligt ved at følge Flertallet paa det omstridte Omraade, er det endvidere, fordi vi har været ængstelige for at komme i Strid med det, der er Grundtanken i Grundlovens § 83, som sikrer den enkelte Borger Næringsfrihed. Vi mener, at man kun har Ret til at gribe ind paa dette Omraade, naar Almenvellet, i dette Tilfælde Sikkerheden paa Søen, kræver det, og som jeg nys har nævnt, mener vi ikke, at Sikkerheden kræver, at en Skibsfører i de hjemlige Farvande behøver en større Uddannelse end den, han faar ved Forberedelsen til Styrmandseksamen og ved den Søfart, der for øvrigt gøres til Betingelse for at faa Skibsførerbevis. Vi finder det ikke rigtigt, at en Sømand, der af den ene eller den anden Grund, det være sig økonomiske Forhold, tidligt Giftermaal, den Omstændighed, at den paa-gældende har Slægtninge at forsørge eller lignende, bliver nødt til at indskrænke sig til at tage den første Eksamen, afskæres fra at føre Skib i saadan Fart, hvor det er forsvarligt at lade ham gøre det. Vi mener, at man ikke bør paatrykke en for øvrigt dygtig Mand, der er i Stand til med fuld Sikkerhed at udføre en Skibsførers Gerning i hjemlige Farvande, Stempel af at være en anden Klasses Navigator. Jeg skal i denne Forbindelse endnu pege paa, at det er en Kendsgerning, at et meget stort Antal Sømand, der kun har den almindelige Styrmandseksamen eller en dertil svarende Eksamen, er naaet frem i overordnede Stillinger.

Af de Grunde, som jeg her har nævnt, har vi stillet det Ændringsforslag, om hvilket jeg for lidt siden talte, og jeg skal tilføje, selv om det burde være overflødig, at vi paa ingen Maade har gjort dette af Oppositionslyst, endsiges af Lyst til at komme i Uoverensstemmelse med Flertallet eller med den højtærede Minister; tværtimod, vi har udelukkende gjort det, fordi vi synes, at vi ikke har Lov til andet, og fordi vi foretrækker at lade os overstemme her i Salen fremfor at gaa ind paa et Forlig, som vi ikke synes, at det er rigtigt at gaa ind paa. Til Understregning af den Fredskærlighed, der raader hos Mindretallet, skal jeg yderligere nævne, at vi ingenlunde holder stift netop paa den Affattelse af Ændringsforslaget, som vi har ladet komme frem. Vi er villige til Forhandling endnu i sidste Øjeblik, og jeg skal pege paa, at der kan tænkes forskellige Forhandlingsgrundlag. Der kunde f. Eks. forhandles paa Basis af at tage